

[Christmas Møller.]

beder ærede Medlemmer, som er imod denne Foranstaltning, dels gøre op, hvad Statsbanernes Underskud, uden at man har gjort noget virkeligt for det, Aar ud og Aar ind har været, og dels gøre op Statsbanernes Underskud for det Aar, vi behandler her, nemlig 1929—30, hvor vi naar op paa et Underskud paa 30 Mill. Kr., mere, end Elektrificeringen koster, den Elektrificering, som ganske utvivlsomt skal kunne virke med til at bringe dette Underskud ned.

Vi har været med til at gennemføre en ny Seminarielov, og jeg tror jo ikke, jeg gaar nogen for nær, naar jeg siger, at den konservative Indflydelse her var betydelig, og de Indrømmelser, der blev givet, saaledes at alle 4 Partier kunde gennemføre denne Lov, dem kunde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen saa udmærket godt have faaet i Folketinget. Han attraaede det saa hedt, men det skulde han altsaa nu ikke have Lov til.

Vi har været med til at gennemføre den Sukkeranmærkning, som den foregaaende ærede Taler omtalte saa meget. Jeg tror ikke, det vil være formaalstjenligt, at man kommer ind paa en lang Sukkerdiskussion. Vi havde den, hvis jeg ikke husker fejl, tre lange Dage i Træk, og jeg tror, der paa dette Omraade fra mit Partis Ordfører i denne Sag er blevet sagt alt, hvad der kunde siges derfor, og jeg tror jo ogsaa, det almindelige Indtryk, man har i Erindring, var, at det ærede Medlem Hr. Larsen-Badses Argumenter var de bedste.

Men naar man nu paa dette Omraade vil søge at fremkalde en Diskussion om, at der her indledes en stor Erhvervspolitik, og man ogsaa siger det saaledes, om man nu ogsaa skal til at yde Tilskud, eller hvad man nu kalder det, til alle Produktionsgrene, vil jeg sige, at til noget saadant kan efter min Opfattelse Sukker-Anmærkningen ikke benyttes.

Den var, og det er ogsaa blevet sagt fra vor Side, en midlertidig Foranstaltning, som overfor en Produktion, som baade er toldbeskyttet og afgiftspligtig, var formaalstjenlig i den givne Situation. Men ingen kan jo være i Tvivl om hele den økonomiske Politik, som er det konservative Folkepartis, at vi ikke ønsker at komme ind i en økonomisk Politik ydende store Tilskud af den ene og den anden Art. Hvis man ikke tager mig det fortrydeligt op, kunde man, uden at jeg ønsker at gøre nogen Sammenligning deraf, sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at han er jo i alt Fald en Kender af at tage et Skridt til Siden. Men

jeg vil om dette Spørgsmaal sige, at Forholdene dér ligger saaledes, at vi indenfor mit Parti, saaledes som Produktionen og Arbejdsforholdene laa, med store, betydningsfulde Interesser knyttet dertil, fandt det formaalstjenligt at gennemføre denne Ordning, som var en Garanti paa ganske tilsvarende Maade, som der med hele det høje Folketings Tilslutning er givet Garanti paa en Række andre Omraader.

Vi har fra konservativ Side modvirket en Række Foranstaltninger. Vi har modvirket det Tilskud paa 1½ Mill. Kr. til Hjælpekasserne, som de tre andre Partier gennemførte, medens vi kun ønskede ¾ Mill. Kr. ydet. — Vi har ikke været med til at gennemføre Aktieselskabsloven i den Skikkelse, den fik her i Folketinget. Vi har maaske Lov at haabe paa, at Loven kommer tilbage til Folketinget, og at man i det andet høje Ting gennemfører en Ændring i den. — Vi har ikke kunnet være med til at gennemføre det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser, som vi for vort Vedkommende mener indeholder Bestemmelser, der er overmaade farlige, hvor vi i særlig Grad fremhæver § 5, at man „med det Formaal for Øje at fremhjelpe forbedret Teknik, hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer“, stiller et Beløb paa 6 Mill. Kr. til Raadighed.

Da dette Forslag var til indgaaende Behandling i dette høje Ting, tillod jeg mig at stille det Spørgsmaal til de tre andre Partier, om nu Foranstaltninger af den Art ogsaa kunde betragtes som Udtryk for den liberale økonomiske Politik, som de tre Partier, i alt Fald de to, i saa høj Grad siges at gaa ind for. Jeg tør jo ikke rose mig af, at nogle af de ærede Ordførere eller den højtærede Minister havde Lyst til at give mig Svar, men maaske er det muligt, at jeg faar det ved denne Lejlighed.

Vi har ikke været med til det Forslag om Eftergivelse af Fattighjælp, som er vedtaget i det høje Landsting og ligger her, og vi har ikke været med til den Odelæggelse, modvirket den bedst muligt, af Finanslovens Forsvarsparagraffer, som et Flertal her og i det andet høje Ting er gaaet ind for. Jeg vil ogsaa gerne ved denne Lejlighed have Lov til at understrege den betydningsfulde Begivenhed, der indtraf derigennem, at medens vore Ændringsforslag blev stemt ned af alle andre Partier i dette høje Ting, var de Radikale og Socialdemokraterne ene derom i Landstinget for faa Dage siden, og havde Landstingets Radikale og Socialdemokrater fulgt